

حرمت خون مسلمان

از حضرت ابو درداء رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ مُعْتَقًا صَالِحًا مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا، فَإِذَا أَصَابَ دَمًا حَرَامًا بَلَّحَ»

(رواه ابوداود، کتاب الفتن، باب فی تعظیم قتل المؤمن)

ترجمه: مسلمان همواره در دنیای آزاد و صالح زندگی می‌کند، تا وقتی که مرتکب قتل ناحق نشود؛ ولی زمانی که به ریختن خون ناحق آلوده شد، هلاک گردیده است.

برادران مسلمان! یقیناً الله سبحانه و تعالی بزرگی و عظمت حرمت خون مسلمان را در نصوص زیادی بیان کرده است، و برای کسی که قصداً مسلمانی را به قتل می‌رساند، عذاب‌های زیادی را آماده کرده است. این حدیث مبارک هم می‌رساند که هرگاه کسی مسلمانی را به قتل نرسانیده باشد، دروازه توبه بر روی وی فراخ است، ولی هرگاه کسی به قتل و ریختن خون برادر مسلمانش واقع شود، دروازه‌های توبه بر وی تنگ شده حتی قریب به بسته شدن می‌رسد. این همه شدت در حق کسی است که در ریختن خون برادر مسلمانش واقع شود، پس چگونه باشد، حال کسانی که شب و روز مسلمانان را به قتل می‌رسانند و تعذیب و محبوس‌شان می‌کنند؟!

چگونه خواهد بود، حال طواغیت (طغیان‌گران) سوریه، که مسلمانان را نسل‌کشی می‌کنند و حتی زراعت و مواشی را هلاک و تباہ می‌کنند؟ چگونه خواهد بود، حال طواغیت یمن، که مسلمانان را در مساجد به قتل می‌رسانند؟ چگونه خواهد بود، حال فراعنه عصر جدید مصر، که نیابت از اشرار عالم می‌کنند، که مسلمانان را به قتل می‌رسانند، تعذیب و محبوس‌شان

می‌کنند؟ چگونه خواهد بود، حال طواغیت لیبیا، که سالیان دراز متعهد به ریختن خون‌ها به ناحق اند و محرمات الله سبحانه و تعالی را حلال می‌پندارند؟ چگونه خواهد بود، حال طواغیت تونس، آن‌هایی که خود را متولی و جانشین ابلیس و لشکر وی در روی زمین می‌دانند، که سر زمین سبز تونس را از فساد و ظلم به زمین سیاه تبدیل کرده اند؟ چگونه خواهد بود، حال طواغیت حجاز، نجد و عموم جزیره العرب، که همه ملکیت‌های امت را به باداران و سرداران بلاد غرب قرار داده‌اند؟ چگونه خواهد بود، حال همهٔ حکام امروزی مسلمین، که هیچ یک از ایشان از ریختن خون‌های مسلمانان به شکل ظالمانهٔ آن خالی نیستند؟!

خصلت این گروه‌های بشری برای انسان، خیلی تعجب‌آور است. این‌ها تنها به قتل اکتفاء نکرده، بلکه بالاتر از آن و عذابی را که ایشان مستحق گردیده اند، کمتر از عذابی نخواهد بود که الله سبحانه و تعالی برای ظالمان آماده کرده است. ولیکن آیا ما در کدام موقف در برابر این گروه‌ها (حکام ظالم) قرار داریم؟ چرا ما ساکت و خموش مانده ایم؟ یا ما عاملین متصدی آن‌ها هستیم؟ یا ما کمک کنندهٔ آن‌ها هستیم؟

هرگاه تکاندن گرد لباس و راست کردن کفش یکی از ظالمین معاونت به ظلم‌شان محسوب می‌گردد، پس باید موقعیت و جایگاه خود را در همکاری ظالمان بشناسیم. به این معنی که یا خموشی در اظهار حق کرده‌ایم، که این خصلت شیطان گنگ می‌باشد، و یا به شکل آشکار و واضح عامل به حق هستیم، که این خاصیت مؤمنی است که دوستی الله سبحانه و تعالی، رسولش صلی الله علیه وسلم و مؤمنین را نصیب شده است، یا این‌که دوستان و همکار شیطان هستند که حتی در موضوع قتل هم از آن تخلف نمی‌کنند، که این بدترین مرتبهٔ همکاری و دوستی با شیطان است.

برادران گرامی! نفس‌های خود را از عذاب الله سبحانه و تعالی در روز قیامت نجات دهید که در آن روز نجات نمی‌یابد؛ مگر کسی که به نزد الله سبحانه و تعالی با قلب سلیم و عمل صالح حاضر شود.